

Bilag 9.

Skrivelse til Folkeforbundet angaaende Danmarks Forsvarsforhold, underskrevet af den danske Minister i Bern, dateret 20. Januar 1923.

I Skrivelse af 10. Oktober d. A. har Deres Excellence under Henvisning til den af Folkeforbundets 3die Delegeretforsamling tagne Beslutning angaaende forskellige Landes Oplysninger om deres Militærforhold under Hensyn til deres nationale Sikkerhed, deres internationale Forpligtelser, deres geografiske Beliggenhed og særlige Forhold anmodet om at erholde den danske Regerings Besvarelse af disse Spørgsmaal til Brug for den midlertidige blandede Kommission vedrørende Rustningernes Indskrænkning.

I en Skrivelse af 13. April d. A. fra den daværende Formand for Forbundsraadet er den danske Regering endvidere blevet opfordret til, i det Omfang, hvori det maatte være muligt, særskilt at angive, hvilke Poli- og Militærstyrker der anses for uomgængeligt nødvendige til Landets indre Sikkerhed saavel som de dermed forbundne Omkostninger.

I Besvarelse heraf har jeg efter Ordre fra min Regering den Ære at meddele Deres Excellence følgende:

Ved Lov af 12. Februar 1919 blev der i Danmark nedsat en Kommission til at undersøge og overveje Hærens og Flaadens fremtidige Ordning. Efter at denne Kommissions Beretning var afgivet, vedtog Rigsdagen efter Regeringens Forslag de som Bilag 1 og 2 vedlagte Love af 7. August 1922 henholdsvis angaaende Hærens og Søværnets Ordning tillige med forskellige dertil hørende supplerende Love.

Ved disse Love har man været bestræbt paa at nedbringe Rustningerne til det Mindstemaal, som efter den danske Regerings Opfattelse maatte anses for absolut nødvendigt under Hensyn til de Krav, som Landets nationale Sikkerhed og internationale Forpligtelser stiller, saavel som under Hensyn til Landets geografiske Beliggenhed og særlige Forhold. Herom bemærkes følgende:

Danmark har en Landgrænse paa ca. 60 Kilometer. Foruden denne dannes Landets hele Grænse af en i Forhold til Landets Størrelse meget udstrakt Kyst. Til det egentlige Danmark hører ogsaa Øen Bornholm og Færøerne, medens Grønland styres som en Koloni.

Forholdet til Island er ordnet ved den dansk-islandske Forbundslov af 30. November 1918. Søpolitiet ved Island udføres for Tiden af 2 danske Krigsskibe.

Ved Overvejelsen af det i Folkeforbundspagten nævnte Hensyn til de geografiske Forhold bør formentlig Hensynet til, at Hovedlandets Omraade omfatter Gennemsejlingsfarvandene til Østersøen, særligt tages i Betragtning. Ogsaa bortset herfra frembyder Landets Beliggenhed og militærgeografiske Forhold forskellige strategiske Vanskeligheder, saaledes f. Eks. paa Grund af Landsdelenes adskilte Beliggenhed, hvorved den enkelte Landsdel let kan isoleres og et selvstændigt Forsvar i hver Hovedlandsdel kan blive nødvendigt.

Ved Vedtagelsen af den nye Militærordning har man foruden de Forpligtelser, der maatte følge af, at Danmark er Medlem af Folkenes Forbund, ogsaa maattet tage Hensyn til, at Forbundspagten ikke under alle Omstændigheder udelukker Muligheden af Krig, og at det under en saadan Krig eventuelt kan blive nødvendigt at forsvare Danmarks Neutralitet i Overensstemmelse med Grundsætningerne i Haagerkonventionerne af 1907. Af Præmisserne for den nye Forsvarsordning af 1922 saavel som af Rigsdagsforhandlingerne angaaende de herom fremlagte Lovforslag fremgaar det klart, at der — ligesom tidligere (Forsvarsordningen af 1909) — har været Enstemmighed i Opfattelsen af, at Maalet for Danmarks Politik udadtil maatte være Opretholdelsen af Landets Neutralitet.